

290

2850-2854

VII. "De szabadíts meg a Gonosztól"

2850 A mi Atyánkhoz intézett utolsó kérésünk Jézus imádságában is szerepel: "Nem azt kérem tőled, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrid meg őket a Gonosztól" (Jn 17,15). Ez ránk vonatkozik, mindannyiunkra személy szerint, de mindig "mi" vagyunk, akik imádkozunk, közösségekben az egész Egyházzal és az egész emberi család megszabadulásáért. Az Úr imádsága állandóan kitar bennünket az üdvrend dimenziói felé. Kölcsönös összetartozásunk a bűn és a halál drámájában Krisztus Testén belül szolidaritássá, a "szentek közösségévé" változik.

2851 Ebben a kérésben a Gonosz nem valami elvont fogalom, hanem személyt jelent, a Sátánt, a Gonoszt jelenti, az angyalt, aki szembeszegül Istennel. "Ördög", a görögben dia-bolosz, az, aki "keresztbe fekszik" Isten terve és a Krisztusban beteljesedett "üdvözítő mű" útjában.

2852 "Gyilkos (...) kezdettől fogva (...), hazug és a hazugság atyja" (Jn 8,44), "Sátán, aki félrevezeti az egész földkerekséget" (Jel 12,9), ő az, aki miatt a bűn és a halál belépett a világba, s akinek végső veresége által az egész teremtés "meg fog szabadulni a bűn és a halál romlásától". "Tudjuk, hogy mindaz, aki Istenből született, nem vétkezik, hanem az, aki Istenből Született, megőrzi őt, és a Gonosz nem érinti. Tudjuk, hogy Istenből valók vagyunk, és az egész világ a Gonoszban van" (1Jn 5,18--19):

"Az Úr pedig, aki elvette bűneiteket és megbocsátotta vétkeiteket, elég hatalmas ahhoz, hogy megóvjon és megőrizzen titeket a támadó Ördög cselvetései ellen, hogy ne ártsen nektek az ellenség, aki a bűnt szokta gerjeszteni. De aki Istenre bízta magát, nem fél az Ördögtől. 'Ha ugyanis Isten velünk, ki ellenünk?' (Róm 8,31)."

2853 Az "e világ fejedelme" fölötti győzelem egyszer s mindenkorra megszületett abban az Órában, amelyben Jézus szabadon halálra adta önmagát, hogy életét ajándékozza nekünk. Ekkor van e világ ítélete, és ekkor "vettetik ki" e világ fejedelme. Ő "vette üldözőbe az Asszonyt" (Jel 12,13), de nem érte el: az új "Éva" a Szentlélek "kegyelmével teljes", megőriztetik a bűntől és a halál romlásától (Isten szent Anyjának, a Boldogságos Szűz Máriának szeplőtelen fogantatása és mennybevitele). "A sárkány haragra lobbant az asszony ellen, és harcba szállt többi gyermekével" (Jel 12,17). Ezért imádkozza a Lélek és az Egyház: "Jöjj el, Uram Jézus" (Jel 22,17.20), mert az Ő eljövetele fog megszabadítani minket a Gonosztól.

2854 Amikor azt kérjük, hogy szabaduljunk meg a Gonosztól, azt is kérjük, hogy szabaduljunk meg minden múlt, jelen és jövő rossztól, melynek ő a szerzője vagy ösztökélője. Ebben az utolsó kérésben az Egyház a világ minden nyomorúságát az Atya elé viszi. Az emberi nemet nyomorgató rosszaktól való szabadulással együtt kérjük a béke drága ajándékát és az állhatatosság kegyelmét Krisztus visszajövetelének várásában. Az Egyház így imádkozva a hit alázatával elővételezi minden ember és minden dolog újraösszefoglalását Abban, akinél "a halál és az alvilág kulcsa van" (Jel 1,8), "aki van, és aki volt, és aki eljövendő, a Mindenható" (Jel 1,8).

"Szabadíts meg, kérünk, Urunk, minden gonosztól, adj kegyesen békét napjainkban, hogy irgalmadból mindenkor bűn és baj nélkül éljünk, míg reménykedve várjuk az örök boldogságot és Megváltónknak, Jézus Krisztusnak dicsőséges eljöttét."